

Decyzja
Prezydium KK

nr 174/12

ws. opinii o projekcie ustawy *o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej*

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” protestuje przeciwko rozwiązaniom zawartym w projekcie ustawy *o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej*.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wyraża zgody na ponowne zamrożenie wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej w sytuacji stale rosnących cen i kosztów utrzymania. Od 2007 roku następuje systematyczny spadek płac realnych osób pracujących w sferze budżetowej. Spadek wynagrodzeń realnych jest tym dotkliwszy dla pracowników, że wzrosty cen dotyczą głównie cen nośników energii, opłat za mieszkanie oraz cen żywności.

Za niedopuszczalne uważamy sięganie po raz kolejny do środków Funduszu Pracy, niezgodnie z jego przeznaczeniem (finansowanie szkoleń, staży, specjalizacji służby zdrowia) oraz zamrożenie na poziomie 2011 r. zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Uwagi szczegółowe

1. Prezydium KK zdecydowanie negatywnie ocenia zmiany zaproponowane w art. 2 projektu. Projektodawcy planują, aby przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, będące podstawą do wyliczeń odpisu podstawowego na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, stanowiło przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2010 r., ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 5 ust. 7 ustawy. Tak więc proponuje się, aby podstawa do wyliczeń odpisu podstawowego na Fundusz w 2013 roku pozostała na taki samym poziomie jak w roku 2012 r.

Z uzasadnienia do projektu ustawy wynika, iż przyczyną proponowanych rozwiązań jest realizacja polityki państwa polegająca na zamrożeniu wydatków na wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w sferze budżetowej. Należy wskazać, iż proponowana zmiana wywrze szerszy skutek, niż wskazany przez projektodawcę

w uzasadnieniu. Zakres podmiotowy ustawy obejmuje zarówno pracodawców sfery budżetowej jak i działających poza nią. Zatem beneficjentami środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych mogą być zarówno pracownicy zatrudnieni w sferze budżetowej, jak i ci zatrudnieni u pozostałych pracodawców. Wprowadzenie proponowanej zmiany wpłynie również na wysokość świadczenia urlopowego wypłacanego pracownikom przez pracodawców, którzy nie utworzyli zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Art. 8 ust. 1. ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych wskazuje, iż przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu. Z powyższego wynika, iż beneficjentami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych są pracownicy znajdujący się w najtrudniejszej sytuacji ekonomiczno-społecznej. Utrzymanie wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na poziomie roku poprzedniego będzie oznaczać, iż pracownicy znajdujący się w trudnej sytuacji otrzymają pomoc o mniejszej wartości realnej.

2. Prezydium KK negatywnie opiniuje zmiany zaproponowane w art. 3, 9, 16, 27 i 28 projektu ustawy.

Projekt przewiduje kolejny rok z rzędu obciążenie Funduszu Pracy kosztami szkoleń lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych, co jest sprzeczne z celem, dla którego Fundusz Pracy został powołany. Ponadto, jako dysponenta Funduszu w powyższym zakresie ustanowiono Ministra Zdrowia, który zgodnie z podziałem kompetencji nie realizuje zadania w postaci aktywizacji osób bezrobotnych. Dysponentem Funduszu Pracy powinien być w pełnym zakresie Minister Pracy i Polityki Społecznej. Jednocześnie należy podkreślić, iż w uzasadnieniu projektu ustawy nie wskazano przyczyn finansowania szkoleń lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych z Funduszu Pracy. Wskazano jedynie, iż finansowanie to odbywało się w latach ubiegłych, zatem konieczne jest jego przedłużenie w roku kolejnym. Mając na uwadze powyższe ocena skutków regulacji powinna przewidywać negatywny wpływ na rynek pracy ww. przepisów, ponieważ ograniczają one co najmniej o ponad 800 mln zł finansowanie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu.

W art. 9 ust. 2 projektu negatywnie należy ocenić możliwość przesunięcia środków Funduszu Pracy na finansowanie innych działań, niż związane z przeciwdziałaniem

bezrobociu. NSZZ „Solidarność” nie akceptuje pomniejszania kwot przeznaczonych na aktywizację bezrobotnych, na rzecz działań niezwiązanych z promocją zatrudnienia szczególnie w okresie kryzysu gospodarczego i związanego z nim wzrostu stopy bezrobocia.

3. Art. 4 projektu zawiera propozycję zmiany ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w postaci dodania art. 68gb. Zmiana ta polega na zróżnicowaniu wysokości dofinansowania do wynagrodzenia niepełnosprawnych pracowników w zależności od statusu zatrudniającego ich podmiotu, przyznając wyższe dofinansowanie pracodawcom prowadzącym zakład pracy chronionej. NSZZ „Solidarność” wielokrotnie podkreślała, że zróżnicowanie wysokości pomocy państwa na zatrudnianie osób niepełnosprawnych na otwartym i chronionym rynku pracy powinno stanowić stały element systemu rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych a w tym wspierania przez państwo pracodawców realizujących to zadanie. Przekonanie o konieczności zróżnicowania pomocy wynika z tego, iż na pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne w zakładach pracy chronionej nałożonych jest znacznie więcej obowiązków w zakresie rehabilitacji i ochrony zdrowia niepełnosprawnych pracowników niż na pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne na otwartym rynku pracy. Z tej przyczyny NSZZ „Solidarność” wskazuje, iż o ile konieczne i celowe jest zróżnicowanie wsparcia pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne, czego odzwierciedlenie znajduje się w opiniowanym projekcie, to nie może wyrazić poparcia dla sposobu, w jaki to zróżnicowanie jest realizowane. Zgodnie z szacunkami Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2013 roku wydatki na dofinansowanie do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych przy utrzymaniu zróżnicowania wysokości dofinansowania w zależności od statusu pracodawcy będą o około 300 mln zł niższe niż przy zrównaniu pomocy dla otwartego i chronionego rynku pracy. Zawieranie co roku w ustawach o budżecie rozwiązania, które powinno stanowić stały element systemu wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych wskazuje, iż ustawodawca bardziej kieruje się doraźnym interesem budżetu państwa niż potrzebą stworzenia stabilnego systemu wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

4. Wątpliwość budzi zgodność proponowanego art. 8 z zasadami gospodarowania środkami Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zapisanymi w ustawie *Prawo ochrony środowiska*. Art.400a ustawy *Prawo ochrony środowiska* wylicza szczegółowo zadania, na które mogą zostać użyte środki NFOŚiGW. Art.400a, ust.1 p.42) umożliwia wydatkowanie tych środków na "inne zadania służące ochronie środowiska i gospodarce wodnej(...)", jednakże projektodawca nie wykazuje, w jaki sposób składka do Europejskiej Agencji Kosmicznej ESA miałyby służyć ochronie środowiska i gospodarki wodnej w Polsce.

5. Prezydium Komisji Krajowej proponuje dokonać zmiany w art. 19 ust.4 projektu.

Z uwagi na specyfikę działalności Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej prowadzonej zgodnie z bezpośrednio stosowanymi przepisami prawa UE dot. Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej oraz pod nadzorem międzynarodowych organizacji i instytucji europejskich, proponuje się dodanie pkt 3) w brzmieniu:

„3) związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa żeglugi powietrznej oraz realizacją pozostałych ogólnoeuropejskich celów w zakresie skuteczności działania przez Polską Agencję Żeglugi Powietrznej”.

Zgodne z przepisami dotyczącymi funkcjonowania jednostek sektora budżetowego, każdy wydatek tej jednostki winien mieć wskazane źródło finansowania z budżetu państwa. W przeciwieństwie do innych jednostek sektora finansów publicznych, w przypadku Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej środki publiczne - budżetu państwa nie stanowią podstawy finansowej. Agencja nie jest dysponentem budżetu państwa, posiada budżet wypracowany z własnych przychodów, czyli jest organem w pełni samofinansującym się - generuje przychody z odpłatnego świadczenia usług na rzecz innych podmiotów, w głównej mierze obcych przewoźników lotniczych.

Zasadniczymi regulacjami prawnymi na podstawie, których funkcjonuje Agencja są przepisy Unii Europejskiej, postanowienia umów międzynarodowych oraz przepisy Europejskiej Organizacji Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej EUROCONTROL. Przepisy krajowe stosowane są wyłącznie w zakresie nieobjętym wskazanymi wyżej regulacjami międzynarodowymi. Zasady powyższe dotyczą również gospodarki finansowej PAŻP. Zgodnie z art. 8 i art. 9 ustawy o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej, Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową, z uwzględnieniem prawa Unii Europejskiej, umów międzynarodowych oraz przepisów Europejskiej Organizacji Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej EUROCONTROL,

dotyczących systemu opłat nawigacyjnych, w tym zasad ustalania i pobierania opłat oraz wystawiania faktur określonych przez komórkę organizacyjną EUROCONTROL – Centralne Biuro Opłat Trasowych (CRCO). PAŻP pokrywa koszty prowadzenia swojej działalności z własnych przychodów. Rachunkowość oraz sprawozdawczość Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej prowadzona jest zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, natomiast przepisy polskiej ustawy o rachunkowości stosuje się wyłącznie posiłkowo.

Zakopane, 6 października 2012 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

Z-ca PRZEWODNICZĄCEGO
KK NSZZ „Solidarność”

Bogdan Bł